

Okleščki

Antibarbarus

Vprašujem te, o planinuh,
jaz bore planinavs:
quousque bomo uživali
tvōj jezikovni kaos?

Hm . . .

Moja ljuba Emica,
tvoja velevnemica
dela sicer meni stihe,
a ne odkriva naše psihe!

Glas iz neskončnosti

„Ti verješ v neskončni razvoj
človeka?
Kot „0“ te vodi mojā kartoteka.“

Tudi jaz se čudim

Nas uboge pare
igo tare,
tebi, Igo,
pare delajo sigo!

siga: težka sapa, težave

Mrtvi straži

Tvoja je usoda res usodepolna:
pet milijonov ovc na enega ovna!

Ob dvanajsti uri

V veži „pri kolovratu“
angelček se čudi:
ne od vina, od nagrad
zgolj Narcis se grudi . . .

Kaj se rima, kaj se ne

Zima
kima —
to je našemu Rusu rima.
En polič,
uh hudič —
to ni našemu Rusu nič.

„ . . . ta se ne boji nikogar in ničesar“

Pesem rodoljubno kuje
(prej je bila domo-wienska,
zdaj je narodno-edinska),
hejslovanstvo oznanjuje:
česa bi se bal tak angel?
Spančkaj mirno, E. L. Gangl!

Večnost deli spričala

Smojka!
Za pisarijo: šlo bi,
za filozofijo: otrobi,
za življenje: dvojka!

Naš Prometej

Pri Grkih vklenjen na peči, na kólovrat naš inaček,
kljujó tam jetra mu orli, pri nas pa — maček.

inaček: inačica, varianta

Smojka